

Beslutningsforslag nr. B 56. Fremsat den 3. december 1999 af Hans Christian Schmidt (V), Kim Andersen (V), Helga Moos (V), Bodil Thrane (V), Jens Vibjerg (V), Jørgen Winther (V), Henriette Kjær (KF), Pernille Sams (KF), Gitte Seeberg (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF), Thorkild B. Fransgaard (FRI), Kim Behnke (FRI), Tom Behnke (FRI) og Kirsten Jacobsen (FRI)

Forslag til folketingsbeslutning

om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om ændring af lov om planlægning, således at der skabes betydelig bedre mu-

ligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse. Se beslutningsforslag nr. B 131 fra folketingsåret 1996-97, Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne s. 7179 og Tillæg A s. 5413 og 5415 og beslutningsforslag nr. B 82 fra folketingsåret 1998-99, Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne s. 4087 og 7132, Tillæg A s. 3882 og 3884 samt Tillæg B s. 835.

Som reglerne er i dag, skal erhverv som hovedprincip placeres i dertil udlagte områder i byzonen. Dette gælder dog ikke for landbrug, skovbrug og fiskeri.

§37 i lov om planlægning giver mulighed for, at overflødiggjorte landbrugsbygninger under visse betingelser kan anvendes til andre erhverv. Eksisterende virksomheder i det åbne land kan alene foretage til- og ombygninger med en landzonetilladelse efter § 35 i lov om planlægning. Ved ansøgninger om udvidelse af lovligt bestående virksomheder i landzonen kan der dog næppe tales om en fast praksis. Det vil sige, at Naturklagenævnet har foretaget en konkret vurdering, hver gang nævnet har fået en sådan sag forelagt. Der er også eksempler på, at de enkelte amtsråd kan have besluttet at følge en bestemt praksis.

Hensigten med beslutningsforslaget er at sørge for, at der skabes bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

Hvis man ønsker at fastholde befolkningen i landdistrikterne, skal der efter forslagsstillernes opfattelse skabes bedre muligheder for at foretage sådanne tilbygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

Som konkret eksempel kan nævnes en mand, der fra en 40 m² stor garage på sin ejendom drev en enkeltmandsvirksomhed med opførelse af malkeanlæg og gårdkøletanke samt reparation heraf. Garagen blev også benyttet til opmagasinering af reservedele. Omkring ejendommens bebyggelse var der opstillet køletanke, ligesom firmabilen også stod udendørs. Manden ønskede nu at opføre en 250-300 m² stor lagerhal på et 999 m² stort areal af naboejendommen, der samtidig skulle udstykkes og overføres til hans ejendom. Lagerhallen skulle bruges til opbevaring af reservedele til

malkeanlæg og køletanke samt garage for bilen. Reparationerne skulle stadig foregå fra garagen. For manden var det vigtigt, at virksomheden foregik fra ejendommen og ikke fra byen, der lå 7 km fra ejendommen. Hvis han ikke kunne få tilladelse til at foretage en tilbygning, var alternativet at søge om at få tilladelse til at opføre en lagerhal i byzonen. Manden blev ofte akut kaldt ud til landmænd, hvis malkeanlæg var gået i stykker. Det var derfor nødvendigt at have firmabilen og reservedelene ved bopælen. I denne sag gav kommunen tilladelse, men amtet gav afslag, og derved blev det (Naturklagenævnet, j.nr. 31/500-0082).

Som et andet eksempel kan nævnes en mand, der søgte om tilladelse til at opføre en 1.000 m² montagehal i forbindelse med et eksisterende smede- og maskinværksted, som var indrettet i overflødiggjorte landbrugsbygninger. Der var tale om en solid og driftig virksomhed, som først og fremmest arbejdede med reparation og fremstilling af maskiner til gyllebehandling. Det betød, at der ofte var en stærk lugt af gylle, som ikke generer folk på landet. Når en gyllevogn var til reparation, var der altid en gyllerest i vognen. Den blev fordelt på smedens egen mark, hvor den kun gjorde gavn. I byområder kunne den kun skade. Virksomheden var beliggende i et landbrugsområde, hvor en stor del af kunderne fandtes, og ved en udvidelse af virksomheden bidrog man ligeledes til en styrkelse af lokalområdet. På grund af manglende klarhed i lovgivningen tog det 7 år for smeden at få sin tilladelse (Naturklagenævnet, j.nr. 31/800-0160).

Et tredje eksempel handler om tilladelse til at opføre en 345 m² lagerhal ved en tømrervirksomhed, som var indrettet i en tidligere driftsbygning på en landbrugs-ejendom. Også her var der tale om en driftig virksomhed i vækst, som i løbet af dens levetid på seks år havde udvidet omsætningen, så der ved sagens ansøgnings-tidspunkt var syv ansatte i firmaet. Virksomheden opererede udelukkende i lokalområdet, inden for en radius af 10 km fra værkstedet, og ca. 90 pct. af arbejdet foregik mindre end 5 km derfra. Ansøgeren anførte, at der derfor var behov for et lager ved værkstedet, så transport til de nærliggende købstæder kunne undgås. An-

søgeren anførte tillige, at han ville opleve en stærk nedgang i ordrebeholdningen, hvis han skulle flytte. Kommunen meddelte tilladelse til at opføre lagerhallen, men amtet afviste ansøgningen med henvisning til de vedtagne retningslinjer for udbygning af erhvervsvirksomheder i landzonen, hvorefter der normalt højst meddeles landzonetilladelse til opførelse af 250 m² erhvervsbygninger i tilknytning til eksisterende bygninger, og at der i denne sag i øvrigt ikke var forhold, der gjorde, at man kunne afvige fra retningslinjerne. Sagen ankedes til Naturklagenævnet. Her anførte kommunen til støtte for sagen, at amtet ikke havde foretaget en konkret vurdering, som er gældende praksis. Det gjorde kommunen med henvisning til, at amtet ikke havde argumenteret for, at lagerhallen var i strid med hensynet til landskab, trafik eller miljø. Således var afslaget – ifølge kommunen – alene givet med henvisning til lagerhallens størrelse. I sin behandling af sagen var Naturklagenævnet enig i kommunens opfattelse og meddelte tilladelse til at opføre lagerhallen. (Naturklagenævnet, j.nr. 97-31/500-0034).

Eksemplerne viser, at det er nødvendigt med bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land. Derfor skal planloven i sin udformning tage større hensyn til små erhvervsvirksomheders ret til/muligheder for at udvide deres produktion. Det er endvidere klart utilfredsstillende, at loven i sin nuværende form kan forsinke erhvervsvirksomheder i op til syv år i at udvide en produktion. Loven skal udformes således, at den ikke forhindrer mindre erhvervsvirksomheder i at udvide, når produktionen kræver det.

Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget ikke at give alle virksomheder i det åbne land fri mulighed for at foretage til- og ombygninger. Det er alene hensigten at sikre, at iværksættere og mindre virksomheder ikke tvinges til at bremse produktionen eller lukke, når der kommer lidt medvind. Når virksomheder skal udvide med mange tusinde kvadrater, skal det normalt være i et industriområde, udvidelsen skal foregå.

Skriftlig fremsættelse

Hans Christian Schmidt (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

(Beslutningsforslag nr. B 56).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.